

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

«Βελτιωμένη Ποσοτικά και Ποιοτικά Παραγωγή Ασκολύμπρων (*Scolymus hispanicus* L.) σε Υδροπονική Καλλιέργεια»

ΑΚΡΩΝΥΜΙΟ: HYDRoponic ASKolybrus - HYDRASK

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΡΓΟΥ: Τ1ΕΔΚ-05550

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα:

Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα & Καινοτομία (ΕΠΑνΕΚ) Δράση Εθνικής

Εμβέλειας: «Ερευνώ - Δημιουργώ - Καινοτομώ»

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

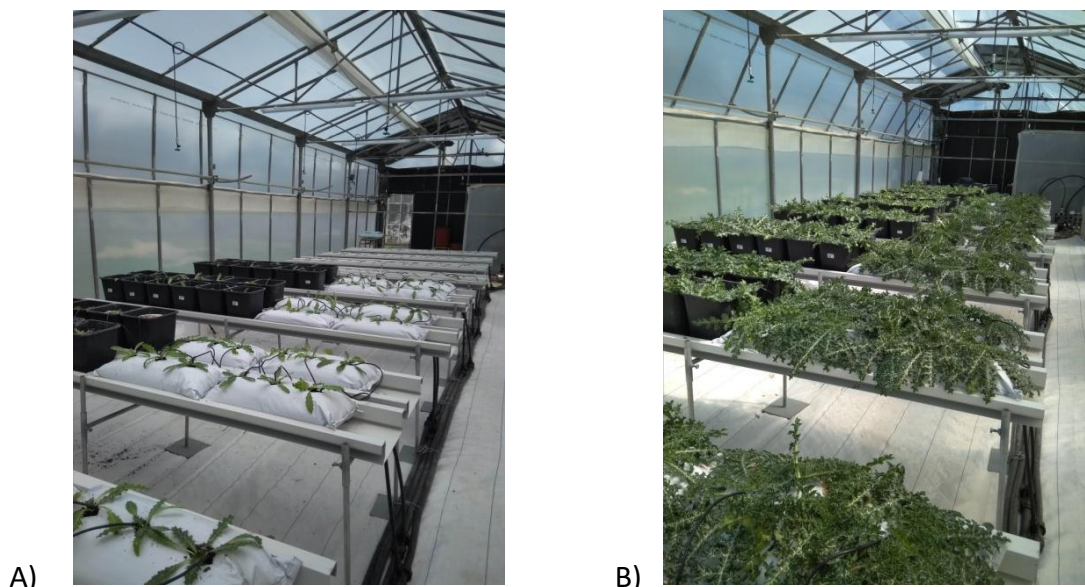
Για τον καθορισμό του βέλτιστου υποστρώματος ανάπτυξης του ασκόλυμπρου σε υδροπονική καλλιέργεια πραγματοποιήθηκαν δύο πειράματα διερεύνησης της επίδρασης των υποστρωμάτων καλλιέργειας στα ποσοτικά χαρακτηριστικά του ασκόλυμπρου.

Πρώτο πείραμα

Διερεύνηση τεσσάρων υποστρωμάτων καλλιέργειας (υδροπονικός περλίτης \varnothing κόκκων 3 mm, ελαφρόπετρα \varnothing 1-8 mm, και δύο μείγματα περλίτη : κόκο, 3:1 και 1:1) και δύο υποδοχέων υποστρωμάτων (πλαστικός σάκος 32 L και πλαστική γλάστρα 8 L, με ύψος 15 και 22 cm, αντίστοιχα), στα ποσοτικά χαρακτηριστικά των εδώδιμων μερών του ασκόλυμπρου.

Δεύτερο πείραμα

Διερεύνηση της επίδρασης πέντε υποστρωμάτων (υδροπονικός περλίτης \varnothing κόκκων 0,5-3 mm, και τρία μείγματα περλίτη : κόκο (cocosoil), (1:3, 1:1, και 3:1) τα οποία τοποθετήθηκαν σε δύο διαφορετικούς υποδοχείς (πλαστικός σάκος 32 L και πλαστική γλάστρα 8 L, με ύψος υποστρώματος 15 και 22 cm, αντίστοιχα), στα ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά των εδώδιμων μερών του ασκόλυμπρου.

Εικόνα 1. Χωροταξική διάταξη πειράματος υποστρωμάτων κατά την έναρξη του πειράματος (A) έως την περίοδο συγκομιδής (B).

Αποτελέσματα - Συμπεράσματα

Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων διαπιστώθηκε ότι η ανάμειξη του περλίτη με κοκοφοίνικα συνέβαλε στην αύξηση του νωπού βάρους της εδώδιμης μάζας του ασκόλυμπρου (φύλλα και ριζοκόνδυλοι) λόγω της βελτίωσης των υδραυλικών ιδιοτήτων του μείγματος περλίτη/κόκου, της μεγαλύτερης υδατοϊκανότητας, καθώς και της μεγαλύτερης ικανότητας ανταλλαγής κατιόντων του κοκοφοίνικα, ως οργανικού υποστρώματος από τον περλίτη. Το μειωμένο βάρος των φύλλων του ασκόλυμπρου που καλλιεργήθηκε στις γλάστρες αποδόθηκε στη μείωση της υδραυλικής αγωγιμότητας του υποστρώματος στις γλάστρες, λόγω του μεγαλύτερου ύψους του υποστρώματος σε αυτές (22 cm έναντι 10 cm στους σάκους) περιορίζοντας σημαντικά το άμεσα διαθέσιμο θρεπτικό διάλυμα στα ανώτερα στρώματα των υποστρωμάτων, αλλά παρέχοντας περισσότερο χώρο στην ρίζα για να αναπτυχθεί σε βάρος σε σχέση με τον σάκο.